

**IN THE COURT OF APPEAL OF THE DEMOCRATIC
SOCIALIST REPUBLIC OF SRI LANKA**

H.D.S. Pushpakumara,
No. 137/2,
Lunugama Road,
Pugoda.
Petitioner

CASE NO: CA/WRIT/464/2015

Vs.

Gagana Bulathsinghala,
Commander,
Sri Lanka Air Force,
Air Force Head Quarters,
Colombo 2.
And 3 Others
Respondents

Before: Mahinda Samayawardhena, J.

Counsel: Jagath Abeynayaka for the Petitioner.
Susantha Balapatabandi, A.S.G., for the
Respondents.

Decided on: 02.09.2019

Mahinda Samayawardhena, J.

The petitioner airman filed this application seeking to quash decision P7 whereby the Commander of the Air Force discharged him from service effective from 06.07.2015 on the basis of “Service No Longer Required” (SNLR).

The petitioner in paragraph 49 of the petition states that this decision is illegal, *ultra vires*, pervert, violative of the rules of natural justice and doctrine of double jeopardy, and against the legitimate expectation of the petitioner inasmuch as:

- a) it was taken without considering the true reasons for the absence of the petitioner;
- b) the Commander failed to consider the prolonged mental condition caused due to illegal detention and interrogation;
- c) the petitioner was not sufficiently allowed to state his case against the charge;
- d) it is tantamount to punishing twice.

Let me now turn to P7. It lists out 10 separate charges and the punishments meted out to the petitioner. They are as follows:

අ. 1996 ජූලි මස 28 වන දින ගුවන් හමුදාව කටුනායක මූලික කඳවුර තුළදී ගුවන් හමුදා දේපලවලට හානි කිරීම, ගුවන් හමුදා පනතේ 115(1)(b) වගන්තිය කඩකිරීම නිසා දඬුවම් වශයෙන් 1996 අගෝස්තු මස 29 වන දින කඳවුරු අණදෙන නිලධාරී විසින් දින තුනක අමතර මුර රාජකාරී හා ඔබගේ මාසික වේතනයෙන් රුපියල් 50.00 ක මුදලක් ගුවන් හමුදාවට අයකර ගැනීමට කටයුතු කර ඇත.

ආ. 2001 ජූලි මස 31 වන දින ගුවන් හමුදාව රත්මලාන මූලික කඳවුර තුළදී ගුවන් හමුදා දේපලවලට හානි කිරීම, ගුවන් හමුදා පනතේ

115(1)(b) වගන්තිය කඩකිරීම නිසා දඬුවම් වශයෙන් 2001 නොවැම්බර් මස 22 වන දින කදවුරු අණදෙන නිලධාරී විසින් ඔබගේ මාසික වේතනයෙන් රුපියල් 5000.00 ක මුදලක් ගුවන් හමුදාවට අයකර ගැනීමට කටයුතු කර ඇත.

ඇ. ශ්‍රී ලංකා ගුවන් හමුදාව හිඟරක්ගොඩ මූලික කදවුරෙහි 07 වන හෙලිකොප්ටර් බලඝණයෙහි සේවය කරමින් සිටියදී 2002 අප්‍රේල් මස 12 වන දින 0830 පැයේ සිට අනුමත නිවාඩු නොලබා කදවුරින් පැනයාම, ගුවන් හමුදා පනතේ 101(d) වගන්තිය කඩකිරීම නිසා දඬුවම් වශයෙන් 2002 මැයි මස 09 වන දින කදවුරු අණදෙන නිලධාරී විසින් දින 28 ක සිර දඬුවම් ලබාදී ඇත.

ඈ. 2002 මැයි මස 08 වන දින ගුවන් හමුදාව හිඟරක්ගොඩ මූලික කදවුරෙහි 07 වන හෙලිකොප්ටර් බලඝණයේ සේවයේ යෙදී සිටිය දී උසස් නිලයන්ට අකීකරු වීම, ගුවන් හමුදා පනතේ 100(1) වගන්තිය යටතේ වරද විභාග කර අණදෙන නිලධාරී විසින් 2002 මැයි මස 09 වන දින එම චෝදනාව ඉවත් කර ඇත.

ඉ. ශ්‍රී ලංකා ගුවන් හමුදාව හිඟරක්ගොඩ මූලික කදවුරෙහි 07 වන හෙලිකොප්ටර් බලඝණයෙහි සේවය කරමින් සිටියදී 2002 අප්‍රේල් මස 12 වන දින සිට 2002 මැයි මස 06 වන දින 1325 පැය දක්වා දින 24 ක්, පැය 04 ක් හා විනාඩි 55 ක කාලයක් අනුමත නිවාඩු නොලබා සේවයට වාර්ථා නොකිරීම ගුවන් හමුදා පනතේ 106(a) වගන්තිය කඩකිරීම නිසා දඬුවම් වශයෙන් 2002 මැයි මස 09 වන දින අණදෙන නිලධාරී විසින් සේවයට නොපැමිණි කාලය වෙනුවෙන් වැටුප් හා දීමනා අහිමිකිරීමක් කර ඇත.

ඊ. ශ්‍රී ලංකා ගුවන් හමුදාව හිඟරක්ගොඩ මූලික කදවුරෙහි 07 වන හෙලිකොප්ටර් බලඝණයෙහි සේවය කරමින් සිටියදී 2002 අගෝස්තු මස 24 වන දින සිට 2002 සැප්තැම්බර් මස 12 වන දින 0800 පැය දක්වා දින 20 ක කාලයක් අනුමත නිවාඩු නොලබා සේවයට වාර්ථා

නොකිරීම, ගුවන් හමුදා පනතේ 106(a) වගන්තිය කඩකිරීම නිසා 2002 ඔක්තෝබර් 02 වන දින, අණදෙන නිලධාරී විසින් දින 28 ක සිරදඬුවම් හා සේවයට නොපැමිණි කාලය වෙනුවෙන් වැටුප් හා දීමනා අහිමි කර ඇත.

උ. ශ්‍රී ලංකා ගුවන් හමුදාව අනුරාධපුර මූලික කඳවුරෙහි සේවය කරමින් සිටියදී 2008 නොවැම්බර් මස 16 වන දින ගුවන් හමුදා නියෝග හා උපදෙස්වලට පටහැනිව කටයුතු කිරීම ගුවන් හමුදා පනතේ 102(1) වගන්තිය කඩකිරීම නිසා වරදකරු වී 2008 නොවැම්බර් මස 27 වන දින අංක 08 බලඝනයේ අණදෙන නිලධාරී විසින් දඬුවම් ලෙස දින 28 ක සිරදඬුවමක් හා තරයේ අවවාද කර ඇත.

ඌ. ශ්‍රී ලංකා ගුවන් හමුදාව පලාලි කඳවුරෙහි සේවය කරමින් සිටියදී 2009 පෙබරවාරි මස 09 වන දින 0800 පැයේ සිට 2009 අප්‍රේල් මස 15 වන දින 1400 පැය දක්වා දින 65 ක් හා පැය 06 ක කාලයක් අනුමත නිවාඩු නොලබා සේවයට වාර්ථා නොකිරීම හේතුවෙන් ගුවන් හමුදා පනතේ 106(a) වගන්තිය කඩකිරීම නිසා වරදකරු වී 2009 ජූනි මස 26 වන දින කඳවුරු අණදෙන නිලධාරී විසින් දින 28 ක සිරදඬුවම් හා සේවයට නොපැමිණි හා කාලය වෙනුවෙන් වැටුප් හා දීමනා අහිමි කර ඇත.

එ. ශ්‍රී ලංකා ගුවන් හමුදාව ඉරණමඩු කඳවුරෙහි සේවය කරමින් සිටියදී ගුවන් හමුදා නියෝග හා උපදෙස්වලට පටහැනිව කටයුතු කිරීම නිසා ගුවන් හමුදා පනතේ 102(1) වගන්තිය කඩකිරීම හේතුවෙන් වරදකරු වී 2013 ජූලි මස 09 වන දින කඳවුරු අණදෙන නිලධාරී විසින් දින 07 ක කාලයක් කඳවුරට සීමා කර ඇත.

ඒ. 2014 ජූලි මස 03 වන දින 1000 පැයේ සිට 2015 මාර්තු මස 19 වන දින 1600 පැය දක්වා දින 259 ක් හා පැය 06 ක කාලයක් අනුමත නිවාඩු නොලබා සේවයට වාර්ථා නොකිරීම ගුවන් හමුදා පනතේ 106(a) වගන්තිය කඩකිරීම නිසා 2015 ජූනි මස 03 වන දින කඳවුරු අණදෙන

නිලධාරී විසින් දින 07 ක කාලයක් කඳවුරට සීමා කිරීම සහ සේවයට නොපැමිණි කාලය වෙනුවෙන් වැටුප් හා දීමනා අහිමි කිරීමකටද ලක් කර “සේවය නව දුරටත් අවශ්‍ය නොවේ” යන වගන්තිය යටතේ සේවයෙන් නෙරපාහැරීම සඳහා නිර්දේශ කර ඇත.

It appears to me that the petitioner has filed this action on the basis that he was discharged from service on SNLR for the last mentioned offence. That is not correct. I will explain it later. Before that, let me have a closer look at the last offence, which is being absent from service for 259 days from 03.07.2014-19.03.2015 without approved leave.

The complaint of the petitioner is that he was not sufficiently allowed to state his case against the charge and not that he was completely shut out from unfolding his side of the story.

What the petitioner states is that during that period he was receiving treatment for his deranged mental condition caused due to harassments by the officers of the Air Force. However, in my view, the crux of the matter is whether he stayed away from duties for such a long time with approved leave. The petitioner was not on approved leave. It is not the case of the petitioner that he applied for leave but was refused unreasonably. The medical records tendered to Court do not suggest that the petitioner’s mental condition was so severe that he went completely insane during that period preventing him from applying for leave.

It is a mistake to think that the petitioner was discharged from service on the last offence. The petitioner has been discharged from service taking his entire past conduct listed in P7 into consideration. This the Commander of the Air Force says he did

by virtue of the powers vested in him by Regulations made under the Air Force Act and published in the Gazette No. 10,665 dated 23.04.1954 marked R13.

It is the contention of the learned ASG that the Commander has been given such authority in order to maintain discipline in the Air Force. I am in full agreement that, unlike in any other institution, if there is no discipline in the members of the Armed Forces including Police Force, those institutions cannot possibly run. In short, if there is no discipline, there is no Army, Navy or Air Force. This is equally true to the Police Force.

I am fortified in this view *inter alia* by Article 15(8) of the Constitution, which states:

The exercise and operation of the fundamental rights declared and recognized by Articles 12(1), 13 and 14 shall, in their application to the members of the Armed Forces, Police Force and other Forces charged with the maintenance of public order, be subject to such restrictions as may be prescribed by law in the interests of the proper discharge of their duties and the maintenance of discipline among them.

Article 12(1) primarily deals with right to equality; Article 13 with freedom from arbitrary arrest, detention and punishment; and Article 14 with freedom of speech, assembly, association, occupation and movement.

However, this power of the Commander given by R13 is not unfettered. He shall exercise that power on sound, time-tested principles. That power is reviewable by this Court in a properly

constituted writ application. In the facts and circumstances of this case, I cannot bring myself to conclude that the Commander has exercised that authority arbitrarily or capriciously.

Anil Gooneratne J. in *Mangala Pushpakumara v. Air Chief Marshal Roshan Gunathilake* (CA/WRIT/448/2009) decided on 28.3.2013, held that such discharge from service is not made as a punishment and therefore does not violate the doctrine of double jeopardy. This discharge on SNLR is to maintain discipline for the greater benefit of the Air Force. Punishments have been given to the petitioner separately for separate offences from 1996. The last punishment, according to P7, has been given on 03.06.2015. The Discharge is from 06.07.2015, and the date of P7 is 09.07.2015.

The learned counsel for the petitioner in his short written submission acknowledges the authority of the Commander to discharge an officer on the basis of SNLR. However the learned counsel's submission is that in the aforementioned Gazette marked R13, Fifth Schedule, Table B, item (xiii) (a) "*Applies only to an airman who cannot be discharged under any other item*", yet the petitioner was not an airman but a sergeant. By looking at the Fifth Schedule Table B item (xiii) (b) it seems that, among the non-commissioned officers, except Warrant Officers, all others are considered as Airmen. The learned counsel does not show any other item under which the petitioner could have been discharged.

For the aforesaid reasons, I proceed to dismiss the application, which I do without costs.

Judge of the Court of Appeal